

Epe herstelt oude landschapselementen

Auteur: door Jenny Polman | dinsdag 19 juni 2012 | 07:00

Of een wildkering zoals die de afgelopen twee weken is hersteld aan de Bijsterbosweg voldoet om wilde zwijnen te weren, mag worden betwijfeld.

Van oudsher hadden wildkeringen echter vooral als doel vraatzuchtige schapen - die toen nog volop rondstruinden op de heidevelden - en wild als reeën en edelherten van jonge aanplant weg te houden.

Dat is een van de redenen waarom de gemeente Epe in het Sprengenbos, ten noordoosten van het dorp Epe, een oude wal in ere heeft laten herstellen. Binnen de wal zijn namelijk eerder dit jaar heel veel jonge, inlandse eiken geplant, bedoeld als akkermaalshout - eikenhakhout.

Studenten van uitzendbureau StudentenWerk bedekken handmatig de wal met plaggen die van de Renderklippen zijn gehaald. Foto Jenny Polman

Belangrijker is echter het herstel van een historisch landschapselement. Twee weken is er gewerkt aan het uitgraven van een 410 meter lange, halfronde greppel en het op oorspronkelijke hoogte brengen van de naastgelegen wal, die vervolgens door studenten van uitzendbureau StudentenWerk handmatig werd afgedekt met heideplaggen. Deze plaggen zijn afkomstig van de Renderklippen.

In opdracht van de gemeente Epe deed Martijn Boosten, senior adviseur Bosbeheer en Bosaanleg van de Stichting Probos uit Wageningen, historisch onderzoek naar de wal in het Sprengenbos.

Volgens Boosten is de wildkering (de greppel met wal) waarschijnlijk aangelegd tussen 1830 en 1864. Bestudering van topografische kaarten leerde hem dat de wal duidelijk is aangegeven op kaarten uit de periode 1872-1957.

Uit het rapport dat hij daarover opstelde: "Vanaf omstreeks 1933 ligt de wal in het bos. In de periode daarvoor, 1872-1915, ligt de wal op de heide. Op kaarten uit de periode 1830-1864 is de wal zelf niet ingetekend, maar valt ze wel samen met perceelsgrenzen die op de kaart ingetekend zijn. Het perceel ten zuidwesten van de wal is in de periode 1830-1864 een tijdlang bebost geweest. De omliggende terreinen bestonden toen uit heide. Rond 1832 bestond het perceel binnen en buiten de wal uit heide. Op de kaart van 1807 zijn de perceelsgrenzen niet terug te vinden."

Dat er bos werd aangeplant heeft, aldus Boosten, waarschijnlijk te maken met de opleving van de hakhoutcultuur in Nederland na 1840. "Daardoor zijn veel woeste gronden beplant met hakhout. De bosaanplant is waarschijnlijk niet geslaagd, waardoor het bos weer is omgezet in heide. Het kwam in de omgeving van Epe en Heerde wel vaker voor dat heideterreinen die werden ontgonnen tot bos, na een mislukking of vanwege te hoge onderhoudskosten weer werden omgezet in heide."

<http://www.destentor.nl/regio/epevaassen/11240429/Epe-herstelt-oude-landschapselementen.ece>